

[Aksel Larsen.]

vet, at vi får en effektivisering af skatteligningen, er jeg nødsaget til at komme med dette forslag.

Jeg er sådan set glad for, at vort mangeårige pres i den retning har øvet sin virkning, men jeg forlanger selvfølgelig ikke, at ministeren skulle have begrundet det sådan; jeg vil kun sige: det er ministerens, det er myndighedernes, det er skattevæsenets sag at sørge for den mest ligelige behandling af skatteborgerne, og det behøver man ikke at retfærdiggøre ved at sige, at der er nogen, der beklager sig, der er nogen, der er utilfredse, eller der er nogen, der stiller krav; man skal blot sige: vi selv synes, at dette er det eneste rigtige.

Ja, man kunne jo godt snakke om en hel del detaljer, men det tror jeg, jeg vil lade være med. Jeg vil dog have lov til at sige i anledning af hr. Fogeds megen tale om repræsentation, at her synes jeg virkelig der er grund til at gribe ind og gennemføre en eller anden form for kontrol, for der er uhyre mange vildskud på dette område. Men disse vildskud findes ikke bare i medfør af den hidtidige utilstrækkelige eller dårlige kontrollov, de findes også af andre grunde, og det kunne være, finansministeren skulle kigge på visse andre love. Vi har her i landet f. eks. det vildskud, som vi fik i dansk skattelovgivning for nogle år siden, og som tillader, at man, hvis man har udgifter ved forsøg på at oparbejde et marked eller en handelsforbindelse i et fremmed land, uden videre trækker disse udgifter fra. Ja, man skal ikke udtale sig alt for hårdt, men hvis en forretningsmand foretager en rejse til Sydamerika eller Australien eller et andet sted, har han lov til bagefter at sige: jeg gjorde det, fordi jeg håbede at kunne sælge mine varer; det lykkedes desværre ikke, men jeg havde da i hvert fald håb om det, og så er udgifterne dertil fradragsberettigede. Jeg tror, der kan laves mange turistrejser på den konto, og det forekommer mig aldeles urimeligt at have en sådan bestemmelse.

Lad mig for øvrigt sige, at der ganske vist er noget i lovforslaget, som ikke virker umiddelbart tiltalende på mig, og det er dette med, at man skal have mere udførlige regnskaber, særlige skemaer o. s. v. Jeg siger: det virker ikke umiddelbart tiltalende på mig, selv om jeg er ganske klar over, at sådan som vi har det nu, bliver det nødvendigt. Men det skyldes jo, at vor skattelovgivning er så uhyre indviklet, og at vi har alle disse mere eller mindre velmotiverede — i de fleste tilfælde dårligt motiverede — fradragsbestemmelser i skattelovgivningen. Hvis vi havde en langt mere enkel skattelovgivning, var ligningsarbejdet langt, langt lettere, og så behøvede man ikke i den grad at foreskrive detaljerede bestemmelser, som desværre nu er nødvendige. Derfor synes jeg, at ministeren fortsat skal arbejde med at få en forenklet skattelovgivning med afskaffelse af de allerfleste af de fradrag, der kan opereres med i øjeblikket.

Når dette er sagt, må jeg tilføje, at ét er, at kontrolloven kan og bør skærpes, et andet er, at der i den hidtidige kontrollov har været muligheder nok for at effektivisere skatteligningen, men disse muligheder er kun i alt for ringe grad blevet udnyttet. Jeg har dels i folketingsudvalget, dels her i tinget i hvert fald 3 gange i løbet af de sidste år måttet gøre opmærksom på, at toldvæsenet for 8 eller 9 år siden skriftligt tilbød skattedepartementet at medvirke til en effektivisering af ligningen ved at stille oplysninger til rådighed, hvis skattedepartementet var interesseret. Det var skattedepartementet ikke. Nu er jeg bekendt med, at finansministeren har foranlediget, at de to departementschefer er blevet bragt ved samme bord for i hvert fald at tale om dette, da de åbenbart tidligere ikke var på talefod. Det er jeg selvfølgelig glad for, men det burde være sket noget før, og jeg må for øvrigt i den forbindelse have lov til at spørge: hvad har man foretaget sig over for de embedsmænd i skattedepartementet, som over for finansministeren igennem en så lang årrække har underslået